

СЕМІЙ КОНГРЕС ОБЕДНАННЯ

НЬО ЙОРК. — У присутності понад сто делегатів та великого числа гостей відбувся в неділю, 20-го грудня, в Готелю Пенсильванія, Семіей Конгрес Обеднання Українських Організацій в Америці.

Конгрес відкрив президент уступаючого уряду Обеднання, Омелян Ревюк. Конгрес ухвалив так, що його головою вибрано Михайла Рибак, заступниками голови інж. Володимира Малеви́ча й Анну Середову, секретарями Анну Сивуляк і Володимира Душника. До верифікаційної комісії вибрано: д-ра Семена Демидчука, Володимира Череватюка й Миколу Близняка; до пресової комісії: адв. Василя Цільника, Євгена Ляховича й Михайла Ількова; до резолюційної: д-ра Луку Мишугу, Дмитра Галичина, д-ра Володимира Галана, А. Лисенка й Теодора Свистуна; до комісії виборчої: Миколу Мурашка, Степанію Галичинову, Анастасію Вагнерову, Евстахія Кривеня й Петра Дубовецького.

Уступаючий головний уряд зложив звіт з діяльності за три роки урядування.

Омелян Ревюк як президент говорив про ідеологічні й організаційні рами, в котрих розвивав свою діяльність цей уряд.

Д-р Лука Мишуга як рекордний секретар подав подрібні факти з політичної діяльності уряду, як протестаційних акцій, наприклад проти вигонювання українців союветським урядом; проти концентраційних таборів у Польщі, варшавського процесу; з видавничої діяльності Обеднання: видання книжки в справі голоду на Україні, видання книжки „Спирит оф Юкрейн“, книжки про Тараса Шевченка та „Українієн Квещен“; про збирання матеріялів для видання нових книжок. За останні три роки Обеднання займалося немало справою молодішої генерації української імміграції. Тому воно займалося немало справою школи й спеціальних видань для молоді. Важною ділянкою праці Обеднання була матеріальна поміч країні.

Дмитро Галичин як фінансовий секретар подав, що за роки 1933-1936 Обеднання вислало до краю \$62,854.63, на допомогу повенням в Америці \$3,877.58. Збірки зростали з року на рік: в першому році виносили \$17,722.97, у другому \$21,108.49, у третьому \$29,376.69. Коли збірки за останні три роки порівняти з збірками в попередніх роках існування Обеднання, то можна побачити постійний зріст збірок. За 14 літ існування Обеднання українська імміграція жертвувала та переслала через Обеднання на різні добродійні цілі суму \$285,136.57.

Микола Данильченко як касієр подав, що його звіт годиться в кожній подробиці й загальних обчисленнях за звітним фінансового секретаря.

Д-р Семен Демидчук як президент контрольної комісії Обеднання заявив, що контрольна комісія переводила контролю з діловодства уряду Обеднання раз на рік. Цього року вона робила контрольну кілька днів перед конгресом. Вона переглядала докладно всі присилки й висилки грошей й ствердила, що все було ведено вірно та що гроші були висилані так, як їх справді подав уряд. Контрольна комісія звернула спеціальну увагу на жертви на вільнолюбну боротьбу, політичним в'язням й політичні процеси й ствердила, що всі жертви були все висилані правильно й згідно з бажанням жертводавців. Комісія поставила внесок на уніфікацію уступаючого уряду в тому довіря.

По дискусії над звітами урядників конгрес ухвалив урядові вотиум довіря. Омелян Грибівський привітав конгрес від провуду Організації Українських Націоналістів, стверджуючи як відрядний факт те, що більша частина імміграції не далася втягнути в хаос, який планував польський уряд, фабрикуючи різні провокаційні обвинувачення проти революційної молоді.

У годині 2:30 зполудня заряджено одно-годинну перерву на обід. По обіді д-р Семен Демидчук заявив в імені верифікаційної комісії, що на конгрес явилися до полудня 112 делегатів, що представляли 98 організацій, та що делегати ще далі прибували.

Почато реферати. Степан Шумейко говорив про співпрацю старшого покоління з молодшим. Анна Наконечна подала, яке враження зробили відвідини України під Соведами на неї, як українку, роджену в Америці. Михайло Пізнак реферував про те, які нові вимоги ставити до політичної організації української імміграції нова політична й економічна ситуація в Америці. Степан Курляк, в імені Українського Університетського Товариства, говорив про потреби навчання української мови в американських школах та про потреби видавництва, що випливають з першої потреби. Панна А. Гамкало говорила про почування молоді про мову, книжки, радіо. Омелян Ревюк подав, які видавничі

СОВЕТСЬКІ ШКОЛИ БЕЗ ЗШІТКІВ.

Союветська преса повідомляє про великі недостаті в союветських школах. М. і шкільна молодь не має зшитків і тому годі вести писання. Потрібно 54 мільйони зшитків, щоб як так зарадити лиху. Союветська влада пробувала доставити школам якісь зшитки, але з паперу, який показався недоцного. І союветські школи далі не мають зшитків.

СПРОНЕВІРИЛА 30 ТИСЯЧ ЗЛОТИХ.

В окружному суді у Варшаві розпочався процес у справі грошових зловживань у бібліотеці варшавського університету. На лаві обвинувачених засідає університетська урядниця Уляновська під закладом, що спроневірила 30 тисяч злотих. Процес триває кілька днів.

ОБЛАВА В СУДІ.

В Познані відбулася судово розправа проти злодіїв, що обікрали купця Центовського на 2,000 злотих. Під час перерви в розправі увійшла до судової зали поліція й перевела облаву між публікою. Арештовано 25 відомих злодіїв, яких самоходом відвели до слідчого уряду.

ЖІНКА СОЛТИСОМ.

Громадська рада в Облачкові (Познанщина) вибрала солтисом п. Юзефу Згалінську. Це вже другий у повіті випадок, де вибрано солтисом жінку.

та являються потрібними в дану хвилину та які з них Обеднання може взятися видавати.

Д-р Володимир Галан виголосив реферат про потребу об'єднання українських організацій по місцях.

Резолюційна комісія пропонує одобрені нею резолюції, з котрих одні були пропущені урядом, інші різними референтами й учасниками конгресу. В одній резолюції конгрес заявився за те, що однією практичною платформою української політики може бути повна незалежність соборної української держави. Конгрес заявився проти якоїсь орієнтації на такі держави, що посягають на її територію або хотіли її економічно експлуатувати. Конгрес визнає всі українські політичні чинники за являтися виразно проти всяких посягань на Україну.

До нового уряду Обеднання ввійшли: Омелян Ревюк як президент, Анна Середова як заступниця президентки, Микола Мурашко як заступник секретаря, Дмитро Галичин як фінансовий секретар, Юліан Павчак як касієр; Михайло Пізнак, Микола Близняк й Володимир Череватюк як контрольна комісія; Микола Данильченко, Марія Варан, Евстахій Кривень, Іван Клок, Петро Драпак, Василь Цільник, Петро Дубовецький, Анастасія Вагнер, Марія Малеви́ч, Микола Кисіль, д-р Семен Демидчук, як члени. Крім цього конгрес кооптував до уряду з молоді як членів уряду: С. Курляка, Роберта Стефанова, Гамкало, Кузьму, С. Галичинову й Яремка.

Під час внесків постановлено вислати привітну телеграму Олександрові Кошицеві з приводу 40-ліття його діяльності. Далі порушувалося справи рад, способи оголошування жертв по громадах, й інші справи.

Конгрес виявив незвичайне зацікавлення всіми потребами українського народу. Кожну справу, чи то старого краю, чи імміграції, дискутовано з великим оживленням і незвичайно глибоко. На конгрес прислано велику масу привітів, а з ними жертв на рідний край на загальну суму понад 700 доларів.

Конгрес закінчено в 10-й годині вечором.

Американські газети в Нью Йорку помістили вістки про конгрес до нього і про нього. „Нью Йорк Таймс“ подав докладну вістку про резолюцію конгресу про незалежність.

НАФТА В БРАЗИЛІ.

Ці рік відома, що в Бразилії є великі нафтові терени, але міжнародний капітал не допускає до їх експлуатації. У штаті Сан-Павло, в Сан-Педро, біля Пірасікаба відкрито великі нафтові поклади, що дають 50 відсотків чистої течі. На місці треба було покликати поліцію, бо якісь невідомі особи хотіли знищити поклади динамітом.

СКАСУВАННЯ СМЕРТІ.

В Краснодарі, як повідомляють союветські часописи, на місцевому цвинтарі поклали таке урядове оголошення: „Смерті, не зареєстровані до 15-го серпня, будуть неважні“.

ПОДВІЙНЕ ВБИВСТВО.

В Куляві жовківського повіту, зчинилася 26. червня ц. р. під кооперативною біяка, в якій убито Теодора Олійника й Миколу Сабана з Деревця.

За це подвійне вбивство відповідали на днях перед судом присяжних у Львові: Степан Скрипка, Олександр Когут і Михайло Троць, всі з Куляви. Двом першим закинуто акт обвинувачення злочин з арт. 225 кз., а Троцьці поміч з арт. 27 до арт. 225 кз. Після дводенного розправ присяжні заперечили питання щодо злочину з арт. 225, а потвердили питання з арт. 240 і трибунал засудив: Скрипку й Когута на 4 роки, а Троця на 2 роки тюрми. Обвинувачував прокуратор Мінасович, боронив д-р Лев Ганкевич. Проти цього присуду прокуратор заповів касацію.

КЛОПОТИ БОЛГАРСЬКИХ ГОРОДНИКІВ У ЛЬВОВІ.

На кінці вул. Жовківської біля Нового Знесіння виняли кілька болгарів поле, на якому управляють ярину. Цю ярину крадуть їм вночі окроличні злодії, так, що болгарам обороняти своє добро, а поліційна хроніка зображується все новими, часом кривавими подіями. Колиш тут арештовано одну жінку із Збоїск, що вкрала болгарам більшу скількість каліфорій. Бідолашні болгарі носять тепер під голим небом, відганяючи злодіїв. Одної ночі мусіли револьверовими стрілами відганяти аматорів їхніх каліфорій. Наслідком стрільниці впала трупом одна жінка, в якій розпізнано 82-літню Агнішку Попек із Знесіння. Поліція арештувала трьох болгар.

БАКТЕРІЙ В МЕРТВОМУ МОРІ.

Дотепер учені були переконані, що в воді Мертвого моря нема ніяких живих організмів з огляду на велику скількість соли, потасу та інших мінералів. Однак довіди одного з професорів єрусалимського університету вказали, що в Мертвому морі живе кілька родів організмів. Дослідивши пробки морської води, професор переконався, що в Мертвому морі є три роди організмів мікроскопічних розмірів. Є це коротенькі бактерії паличкового вигляду. Тому учений з Єрусалиму веде далі розсліди над морською водою.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИ СТАРОДІВЦТВА.

Обезпечене товариство у Копенгагені відкрило новий відділ забезпечення, призначений виключно для тих, що стануть старими дідами. Обезпечуватись може кожна молода дівчина, не дивлячись на те, чи вона буде старою дівою, чи ні. Якщо забезпечена вижде до 40 літ замуж, тоді всі заплачені гроші задішаються власністі обезпеченого товариства. Якщо обезпечення не вдасться, заложити родинне вогнище (очевидно, що мова тільки про законне подружжя), то обезпечене товариство випладуватиме їй досмертну пенсію.

ШТУЧНИЙ МАРМОР ХІ СТОЛІТТЯ.

На одній з колон центральної частини Софійського собору в Києві відкрили штучний мрамор ХІ ст., зроблений під рожевий неаполітанський. Майстри ХІ ст. виробляли штучний мрамор для прикраси Софійського собору на вапні. Вапняне тісто вдарювалося в кофону, після чого мистець накладав потрібні фарби. Тим пояснюється велика схожість рисунку штучного мрамору із справжнім. Справу довершували майстри шліфування та полірування. Бражке виняткова міцність штучного мрамору. За 900 років, що минуло від часу побудови собору, мрамор майже не потерпів, хоч під час останніх реставраційних робіт 1843-50 рр. швидляної кладки кофону були відкриті масляним шпательванням, а штучний мрамор полем зовнішнім.

РАТУЮТЬ „РІДНУ ШКОЛУ“ ВЛАСНИМИ СИЛАМИ НАРОДУ

ЛЬВІВ. — Львівський „Новий Час“ помістив у статті „За душу грядучих поколінь“ поклик у справі захисту й рятунку „Рідної Школи“. Часопис ставив на становищі, що „Рідна Школа“ як установа, що „станула на сторожі душі грядучих поколінь нації“ і що має вимкові завдання, повинна мати теж і вимкові права. Надійшов момент, пише „Новий Час“, у якому стає конечним вимковим зусилля громадянства, особливе напруження жертвенності. І ось тому, заки інші установи в краю знайдуть нові засоби для піддержання й забезпечення „Рідної Школи“, часопис „Новий Час“ оподатковує кожний свій примірник одним грошем, призначеним для „Рідної Школи“.

Ось так, пише „Новий Час“, українська суспільність матиме тепер нагоду без підтримання жертв на інші народні потреби зібрати в часі одного року на „Рідну Школу“ десятки тисяч злотих.

Є це новий, досі непрактикований іще в краю спосіб збирання жертв, а тимсамим і цілком новий спосіб скріплення фондів „Рідної Школи“, яка, як відомо, не може цього року перевести в край рідзвяної кояди, бо на це не дозволяє польська влада.

РОЗЖАЛОБИЛИСЯ НАД НУЖДОЮ ПОЛЬСЬКОГО „ХЛОПА“.

КРАКІВ (Польща). — Польський тиждень „Піст“ пише, що теперішній польський уряд обіцяв польському хлопцеві „шинки на хліб“, а довів до того, що тепер недостає на селі й самого хліба. Часопис подає, що польський уряд „забув за хама від гною“, за якого звикли вважати польського хлопця пани з Варшави, а кормлять його тепер пустими фразами, розжалоблюючи „над нуждою хлопа“. Уряд потішає хлопа, що от він довів до цього, що „хлопський продукт, збіжжя, вже подорожало. Та що з того, пише „Піст“, коли хлопа не має що продати, бо вже випродав передшє за безцін все, що мав, бо треба було господарського приладдя, як теж треба було репарувати будинки.

ЕДВАРД БУДЕ ПИСАТИ СПОГАДИ.

ВІДЕНЬ. — З перших джерел доносять, що бувший англійський король Едвард уже згодився написати спогади про те, чому він властиво уступив з престолу. Кажуть, що вже навіть продав ці спогади, але під умовою, що вони появляться друком аж по його смерті. Заразом подають, що за який рік Едвард вернеться назад до Англії. Станеться це аж по коронації теперішнього британського короля.

ЕСПАНЦІ ЗАТОПИЛИ СОВЕТСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

МОСКВА. — Союветський уряд заявив, що еспанські революціонери затопили один союветський корабель, Комсомол. З приводу цього союветська преса не шадить прокльонів на адресу еспанських „фашистів“ й погрожує, що вони „траються з вогнем“. Та покищо все кінчиться тільки на погрозах, хоч затоплення корабля вже само собою є достаточною причиною до виповідження війни.

КОМПЛІКАЦІЯ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ.

ТОКІО. — Японський уряд вислав на води Середземного моря два воєнні кораблі й відповідне число менших суден, ніби в цілі воєнних маневрів. Це однак вважають виразним знаком, що Японія вразі морського конфлікту на Середземному морі не останеться неутраальною, тільки стане чинно по одній стороні. Тою стороною буде фашистський блок.

БОІ ЗА МАДРИД.

МАДРИД. — Бої за Мадрид в останніх днях знов розгорілися на червоно й потягають за собою тяжкі жертви. Під кінець минулого тижня в однієїденній бою лягли 500 воїаків. Покищо перевага не перемиляється ні на один ні на другий бік. Є всякі позначки, що ген. Франко змінює свою тактику й тепер не буде безпосередньо атакувати міста, тільки старатиметься обійти його крупом, відтяти зовсім від світу й виморити голодом.

НІМЕЧЧИНА ТЕРПІТЬ ХАРЧЕВІ НЕДОСТАТІ.

БЕРЛІН. — Кілька разів заповідали німецькі економісти, що з огляду на обмежений німецький експорт Німеччина не може роздобути доволі заграничного гроща, щоб за нього в належній кількості імпортувати харчеві продукти. Супроти цього йде тепер серед німців агітація, щоб вони ставили скромні вимоги до свого прохарчування. Відчувається в першій мірі брак масла й інших товщів. Уряд не криється з цими браками, а навпаки, вказує на них, даючи рівночасно пояснення, що їх причиною є брак кольтонів і брак сирівців.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1894

Published daily except Sundays and Holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.,
at 51-53 Grand Street, Jersey City, N. J.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

№ 3, "Свобода": BERGEN 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BERGEN 4-1016.
4-0807.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДЕ КОРОТКО, ТАМ РВЕТЬСЯ

Коли американський уряд визнавав нарешті по довгому вганню большевицький уряд в Москві та вислав до Росії свого представника, большевицькі агенти по всьому світі малювали це як велику перемогу большевицького уряду. Мовляв, коли уряд найсильнішої економічної країни в світі нарешті бачить потребу визнання большевицького уряду Росії, то з цього видно, що без Росії нікому не обійтися. Виходить, що Росія це економічна одиниця, що необхідна для правильного життя інших країн.

Вислано тоді до Росії як представника Америки людину, що здавна заявлялася за таке визнання та з тої причини навіть ухилилася не тільки за симпатію визнання, але й за симпатію самого комунізму. Большевицькі агенти й цю думку використовували для своєї пропаганди.

Одначе реальне життя почало скоро кришити ці два припущення як абсурдні, як оперті не на правді, а на брехні. Наперед вийшла на верх неправдивість чуток, що перший представник Злучених Держав до Росії це якийсь комуніст, або хочби півкомуніст. Показалося, що Булит поїхав до Росії з певною вірою, що большевицький уряд хоче платити Америці державні довги царської Росії. Большевики дали в цьому напрямі досить виразні натяки, щоб добитися визнання, але, добившись визнання, не думали його виконати. Це повернуло зовсім симпатії Булита в протилежний бік. Не добившись ніякого кроку в цій справі, Булит нарешті покинув Росію й за ніщо не хотів до неї вертатися.

Америка йменувала тоді другого представника, Джозефа Е. Дейвіса. Іменований він уже якийсь час тому, та до Росії ще не поїхав. Але до виїзду він збирається дуже поважно. Власне цими днями він вислав до Москви, до американської амбасаді дві тисячі пайнів пастеризованої сметани і інші засоби поживи та причадала, без яких тяжко обійтися при веденні великого дому амбасаді.

Відомо, яке враження викликав такий поступок. Що станеться з большевицькими балачками, що, мовляв, Злучені Держави признають визнання, що Росія їм конче економічно? Не диво, що большевики відразу пустили в рух цілу машинерію пропаганди. Стали доказувати, що в них коров намножилися справжній хмара. А в Москві молока й сметани так багато, що хоч ними бреди.

Та вивралось притому большевицьким агентам, що в Москві сметани є подостатком у кожному готелю для чужинців, що негайно зробила враження, що сметану в Росії їдять чужинці в дорогих готелях, а місцеве населення скоромиться збиранням молоком. Куди не поверни, все дірою наверх.

Видно, що й за визнання Росії Америкою можна сказати, що нема нічого злого, щоб на добре не вийшло.

УКРАЇНЬСЬКА ЖІНКА — ЛИЦАР, ВОТН, ВОЛОДАР

В двотижневому „Жінка“, який видає Союз Українок у Львові, поміщено з нагоди Листопадових Днів статтю „На перехрестях історії“, в якій знаходимо таке:

Крізь усю нашу історію з мечем у руці йде не тільки мужина-воїнник, що нашу, поставлену на межі двох світів, двох культур і двох рас батьківщину боронить зі Сходу й Заходу, з Півдня й Півночі. Поруч нього йде його рівноправний товариш — українська жінка, що вже в довічних часах нашої історії була повновартною одиницею й кидала на терези історії своє слово і свій чин тоді, коли її сестри з інших народів були ще невольницями. Ця українська жінка має в нашій історії несторію, а свій окремий том: від княгині Ольги, що по смерті Ігоря п'ятнадцять років кермує тількищо підмурованою державою і мстить, винищує ворогів у тих жорстоких часах — до тієї повстанки, про яку тижень-два тому писала преса з нагоди найздітнішого на Миргород, тягнеться блискучою стрічкою низка діл, що вирішували історію й, довершені жіночою рукою, доказували зайвий раз однакову силу укоханості. Батьківщина жіночою й мужиною.

Але хто думав би, що княгиня Ольга є самітна у княжій добі — помилявся б. Поруч неї стоїть цілий гурт її посестер-княгинь, а хоч Ольгу називає літописець „наймудрішою з жен руських“, то цей прикметник можна добре придати й вдові Романа Мстиславича Галицького, що княжить довгі літа в імені малолітнього Данила й Василька, боронить як орлиня їх престолу й робить політичні союзи з сусідами; можна придати його й дружині Володимира Васильковича, що, заступаючи хворого постійно чоловіка, кермує державними справами, приймає послів і гідно держить скиптр у своїх руках. Літописці — монахи передали нам зрештою мало вісток про жінок-володарок, що на їх думку „пхалися не в своє діло“, і їх напевно було багато більше. Але хіба не державницький хист, воля й талант проявлялися і в тих наших

княгинях, що замужем, іноді в далеких країнах, не забували за свою батьківщину, монтували й боронили династії, правили наводилом чужинцям і на славу українському імені? Довгий реєстр імен цих князів був би гордістю кожної нації і тільки в нас дожидає він ще свого окремого дослідника. А проте це не зменшує державницької заслуги української жінки у княжій епосі і коли перейдемо описати в козаччину, матимемо й у ній продовження цього славного реєстру імен, золотого ланцюга нашої великої родини.

В цій козацькій добі нашої історії — придивімся ми, сестри, в Листопадовий День — побачимо знову жінку-лицаря, що з мечем у руці боронить рідних сиб і жінку-володарку. Переказала нам народна пам'ять величю легенду про ведмедівську попівну, що на коні, як вожд цілого загону, громить татарські ватаги, боронить сіл і гине на полі бою, а літопис передає нам вістку про героїську жінку сотника Зависного, гідну посестру ведмедівської попівни, що борониться як львиця і гине, сама підпалюючи бочку порошу, щоб не покласти ворогові в руки. Це тільки дві героїні, але хто полічить, хто може сказати й дослідити ніні, скільки було таких попівень і сотничих по всіх селах, хуторах, зимівниках і замках України в ті часи, в які полум'я били в неї прибої чужих, ворожих сил, коли натискали на український чорнозем Схід і Захід однаково жорстоко? Родили ті часи великих мужів, але родили й великих жінок, а в гетьманській дружині Ганні Хмельницькій, що товаришило чоловікові при всіх договорах і зустрічах з посланими, що сама видає прикази козакам і вміє гетьманський столик та хаті придати при смаку князівської палати — бачимо одну з тих жінок, якої рука хто зна чи не поважніше від усіх боїв того часу вирішувала долю нашої Землі.

Але хіба Ганна Хмельницька одна? Є поруч неї Настя Скоропадська, гідна дружина свого чоловіка-гетьмана, є дружина Орлика, Герцикова, що

взявши московських послів і енергійно, як муштрований воля, дає накази війську, є ціла плеяда її посестер, що козацьку, таку здавалось виключно мужеську, таку жорстоку і криваву добу окрилюють і своїми заслугами для Рідної Землі. А коли українській жінці з тих часів доля признає зломитись у неволі, коли розчавлює її розкошами чужої землі, то й тоді ця жінка — не зрадниця. І тоді вона здобувається на вчинок Марусі Богуславки або на хитрість Роксолани — завжди в користь уже й далекої, такої нещасної, а всеж найдорожчої землі.

І чи диво, що Українська Земля, яка вродила Ольгу, Зависну, Герцикову, Ведмедівську Попівну й леґіон ім по-

лібних — яких імен ніколи не почуємо, чи диво, що ця земля, коли у весняній громах гармат заірала їй весна, зродила знову лицарів-жінок? Чи диво, що від перших днів відродженої української сили — Українських Січових Стрільців — тісно зв'язані з ними імена стрільчин та що всі джерельні спогади з Визвольної Війни мають безліч жіночих імен — громадських діячок і очайдушних отаманок, однакових у бою й державницькій творчій праці з мужчиною?

Не дивно. Українська Земля нарівні переповнена серцем кровю жінки й мужчини, що ставали в її обороні, а на її історію й культуру зложились однаково великі й творчі вчинки її й його.

З ДІЯЛЬНОСТІ ТОВ. „ПРОСВІТА“ У ЛЬВОВІ

Товариство „Просвіта“ основане 8 грудня 1868 року. Статутова його ціль: просвіта й піднесення українського народу у всіх його верствах і на всіх його життєвих сферах. До того змагає „Просвіта“ при допомозі друкованого й живого слова.

В першій періоді своєї праці (1868—1876) видавала „Просвіта“ дрібні книжечки „Зоря“ і шкільні підручники, улажувала публічні відчити та музичні вечери, заклала бібліотеку, засновувала бурси та старалася допомагати письменникам, учителям і молоді. В тому періоді „Просвіта“ видала 17 підручників для гімназій у 381,745 примірників.

В другій періоді (1876—1904) видавничу діяльність „Просвіти“ обняла видавання членських книжечок та часописів. Виходило „Письмо з Просвіти“, а потім „Читальня“. Впродовж другого періоду видала „Просвіта“ друком 230 назв різних книжечок в 1,451,420 примірників.

Початкова організаційна праця в згаданих двох періодах опиралася виключно на зеднування членів для „Просвіти“. За зміною статуту в 1891 р. основано 6 повітових осередків-філій і низку читальень „Просвіти“. Є це початки вищої просвітньої організації, якою є сьєра змеліпоппи.

В другій добі організаційної праці „Просвіти“ йшло масове

закладання читальень та систематична й планова праця над ними з боку Товариства при допомозі спеціального літератора. При читальнях організовано крамниці, позичкові каси та шпихліри. Ця економічна акція була третьою діяльною праці „Просвіти“, яка тим способом сконцентрувала при собі всі агенди народнього життя.

Для планового й фактового ведення тої широкої діяльності покликано при Товаристві цілу низку комісій, як: видавничої, просвітнянсько-організаційної, господарської, для поборювання неграмотності і т. д., які стали помічними органами Головного Виділу „Просвіти“.

Внутрішня реорганізація ввела „Просвіту“ в третій період її діяльності й на властиву дорогу. Цей третій період (1904—1914) характеризує скріплена просвітня організація народніх мас у краю і виповнення тої організації належним змістом. Праця йшла двома шляхами: при допомозі видавничої й організаційної повітових осередків-філій та сільських читальень, а при них театральних, хорових, музичних, бібліотечних і самоосвітніх гуртків, при допомозі організування і переводжування курсів для неграмотних.

Створені „Просвітою“ клітини господарсько-економічної природи перебрали новоповсталі центральні, як Ревізійний Союз Кооператив, Сільський Господар, Маслосоюз. Вислідом тої праці перед світовою війною в 1914 р. були: 77 повітових філій „Просвіти“, 2,944 читальні, 504 читальняні доми, 2,364 читальняні бібліотеки з 218,861 книжками, 197,035 членів читальень, а далі сотки театральних і хорових гуртків та десятки дитячих оркестрів. В тому ж часі видала „Просвіта“ 143 назви книжок для сільського люду, в 1,335,645 примірників.

Світова війна знищила всі здобутки матеріальної природи. Від 1914—1921 р. праця Товариства „Просвіта“ обмежилася була тільки до видавничої книжечки. Видає в тому ж часі 84 назви книжок у 349,500 примірників.

З початком 1921 р. започатковано відновлення праці Т-ва через відновлення організації, цебто філій і читальень. Складено освітні повітові конференції, вислано в край літераторів, а при Централі у Львові відновлено діяльність комісії. Цілий край укривається знову освітніми клітинами, в яких веде працю живе слово й бібліотека.

Всі свої сили й енергію поставив Головний Виділ Т-ва „Просвіта“ на розбудову позашкільної освіти, докладніше самоосвіти й самовиховання.

Рівнобіжно з організаційною працею іде видавничої діяльність, яка має задоволювати потреби загалу членів організації та дати відповідну літературу для позашкільної освіти й освітніх працівників. До

першого напрямку пововоєної видавничої діяльності належать: Загальна Бібліотека, Бібліотека Українських Клясків, Бібліотека „Учтєся, брати мої!“, що є завязком кореспонденційних курсів. До другого напрямку належать: журнали „Народня Просвіта“, „Письмо з Просвіти“, „Бібліотечний Порадник“, „Аматорський Театр“, та місячник „Життя і Знання“, що дає багатий матеріал до голосних читань і самоосвітньої праці.

Товариство „Просвіта“ не тільки накликувало громадян до боротьби з неграмотністю, але видає також 7 накладів Букваря для неграмотних, а зокрема візрєво опрацьований підручник для науки читання і писання.

В пововоєних роках (1922—1934) видала „Просвіта“ 703,600 книжечок, не вчислючи в те картин, нот, і т. п.

Попри організаційно-інструкторську й видавничу діяльність Товариство „Просвіта“ веде також безпосередньо освітньо-виховну працю в школі в Милославці (сільсько-господарська школа). Рікрічно виходить з неї понад 40 елевів, що побирали науку впродовж року. Є це певного роду людський університет інтернатового типу.

Крім друкованого слова ведено освітньо-виховну працю і живим словом. В ті цілі організовано й переводжувано низку зїздів освітніх працівників, вислано в край референтів, улажувано численні курси для вишколу освітніх робітників.

Від кількох років Т-во „Просвіта“ ширить ідею творення самоосвітніх гуртків. Зміст праці в них: від спільного читання книжки аж до самостійного здобування загального чи професійного знання. Знаючи, як тяжко дістатися добрій книжці на село, ввела „Просвіта“ в життя інституцію мандрівних бібліотек, які розсилаються на села.

Від 1924 р. введено т. зв. Свято книжки, що його святкують філії і читальні впродовж жовтня кожного року.

Про пововоєні досягнення Т-ва „Просвіта“ говорять такі дані:

Організаційна сітка охоплює 87 філій і 3,200 читальень. Центральна у Львові налічує понад 25,000 правних і фізичних членів, а читальні 225,766 чинних членів. Разом отжі ціла просвітня організація обняла понад чверть мільона членів.

При філіях є 174 ріжнороду комісії, 42 візрєві театральні та хорові гуртки. При них же ітраєно постійно 50 повітових освітніх інструкторів.

При читальнях працюють: 1,575 театральних гуртків, 919 хорів, 130 оркестрів, 198 жіночих секцій, 230 самоосвітніх гуртків.

Загальна вартість усього майна філій і читальень (домів, площі, тощо) виносить 6,466,651 зл.

При філіях та читальнях організовано 3,120 бібліотек, що налічують 540,832 книжок і 5,482 часописів і журналів.

Як бачимо, Товариство „Просвіта“ виконало величезну працю до цього часу. Та на тім не кінець. Перед „Просвітою“ стоїть ще величезні завдання та праця, які вона зможе тільки тоді виповнити як слід, коли все українське громадянство поспішить їй з моральною та матеріальною поміччю, коли всі стануть під пропор розбудови „Просвіти“!

Михайло Дудра, відпоручник „Просвіти“.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Повідомляється всім Українцям місцевих організацій, які входять в склад Центрального Комітету, що в сьєреду дня 23-го грудня 1936 р. в годині 8-ми, ввечір відбудуться ЗБОРИ в галі У. Н. Дому, 181 Фіт Стріт. Просіть всіх прийти, бо є дуже важні справи до пологодження. Це будуть останні збори перед вибором нового уряду на рік 1937.

М. Мельниченко, президент.

Улас Санчук.

ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИН“.

Середник заборотється. — Авторські права встержені.

(84)

Неспокійний полонений зривається з місця, вибігає на край сцени перед стил і запальним, гострим голосом починає.

— Люди добрі! Українці!... Чи знаєте, кого судите сьогодні? Чи знаєте ви, що перед вами сидять найліпші сини таких саміх людей, як ви, які так само говорять, як ви, так само моляться, як ви! Ми є не петлюривці, а воляки української армії, яка бореться за нашу хату, за нашу державу, за нашу землю і волю. Ви не знаєте, що ми боремося не за поміщиків та буржуїв, а за Україну, за цю землю, на якій тисячі літ живе наш народ. Але наш народ був цілі століття в московській неволі. Ним правили царі, що звели нас на халів, на гній, на підніжків, на отаких от, як ви дурнів, баранів, що слухаєте кількох оцих каторжанів...

— Стой! — гримнув Комаров.

— Які ведуть вас на загибель... Не слухає, а ще сильнішим голосом кричить полонений. — Ви нас убете, але знайте, що завтра прийде суди... — Стой! — гукає Каміняк і хватує револьвер.

— Хай говорять!... Далой!... Хай говорять!... Кожний має право на слово! Слабода! — вибухнула юрба. — Слово! Слово!

...А завтра, — продовжує полонений, — прийде сюди полк українського війська і ваші хати зрівняє з землею. Але мало хати... На вас і дітях ваших лишиться вічна чорна пляма, що ви в цей страшний час, коли наша молода Українська Держава веде смертельну боротьбу з відвічним нашим ворогом, москалями, виступили проти свого війська, своєї власної Держави Української!... Подумайте, що це значить! Подумайте!...

Тут Каміняк не видержав, напнувся і, як тигр плитнув на промовця... — Малчаат! — ревнув його страшний голос. Але промовець, видно, не бачив перед собою нічого крім люти, жаху смерті і безодні людської темноти... Вої сили його досягли найбільшого напруження. Блискавичним помахом руки він вибиває з руки Каміняка револьвер, який летить між публіку. Сотні голів ревно невірними головами. На допомогу Каміняці кинулись Комаров і секретар, але проти них муром, як один,

стали всі полонені, які зовсім забули про безпеку.

Постає і вчиню полоненого миттю прихилив до себе цілу юрбу. Кілька десятків чоловіків ринуло до сцени.

— Стой! Не смій піднімати руку на пленного! — Гримнув дебелий дядько Сидір, хватує Каміняку за руку.

— Раз свобода — всім свобода! Кожний має право слово сказати. Чи так люди?

— Правильно. Хай говорять далі! Далой Каміняку!... реве народ.

Повстанчий штаб бачить, що справа стоїть капсько. Промовець входить у силу. Він відчув вагу слова свого, відчув голод отих усіх, що стоять перед ним, на правдивіше шире слово. І коли Каміняку з Комаровом відзброїли і посадили з боку, промовець почав говорити далі...

— Люди добрі! Я, ми всі і ціла Україна не обвинувачуємо вас. Ви є може ті найліпші сини своєї держави, бо ви з ризиком життя свого йдете шукати „твердої влади“. Ви хочете порядку і ми розуміємо це... Але вас обдурюють і бунтують усіякі темні продажні типи на подобу ось цих, що судять нас ось тут в мурах цієї української учительської семінарії... Нас, старшин української армії! Нас, що несуть життя своє за визволення цілого нашого народу з неволі московської, нас, що хочуть привернути цілій Україні спо-

кой, владу і порядок. А ці мерзотники обдурюють вас. Вони ограбували нас, забрали наші одяги, гроші, а чи знаєте, для кого вони то забрали?...

— Правильно! Гу-гу-гу! Ага... Де, сукни сині, гроші? — заревала юрба.

— Це влучає в саме серце народу.

Дядьки приходять до притомності й один, той саме Сидір, вискочив на сцену, високо здійснив затиснутого п'ястучка і крикнув:

— Люди! Прошу слово!...

— Говори! — крикнула юрба.

— Правильно сказав цей український охвицер. Подозовіть собі поставити товаришів Каміняці і товаришів Комарові! слухаючий вопрос, де, спрашується, ті денги, які-ви забрали в оцих людей?

— Нема! Забрали! Пропили! — загомоніло скілька голосів.

— Стоп, люди! — підняв руку Сидір. — Ще вопрос.

Каміняка зіврався і почав кричати:

— Я теб, сукни син, на місті вбью!... Як сабаку!... Ти!...

Але Сидір стоїть непорушно, мов каміньний стовп. Старшина промовець за ним. Решта полонених напружено чекають, що буде далі. Вони чувть, що більшість у сал на їх боці. Вразно помітно гнів народу проти Каміняки... Комаров уже не пнється бль-

ше наперед. Ціла його хоробрість погасла, мов свічка. Блідватий, прищудений, він забився під самі лаштунки сцени і звідтіль визирає... Сидір розтягнув широкі, барви буряка, губи, внивав зір у Каміняку.

— Тин! Як ти не замовкнеш... — зашипів він лото.

— Досить із тебе, зволота ти проклята, народ дурити. Бандиди!... Ууу!... Де гроші дів?... Народе! — звернувся Сидір до людей. Ог моя думка... Всіх оцих плених товаришів відпускаймо на всі чотири сторони. Хай ідуть собі, звідки прийшли. А щоб вони не наробили нам у селі кажих бешкетів, то виведемо їх за село і пустім... Кого желят, може пригласітсь в конвой. Тільки за село і досить... А оцих — поклазав на Каміняку і товариство, — маємо посадити на їх місце, бо вони не ответили на наш вопрос... Чи не правильно я кажу?...

— Правильно!... Само собою... Де денги народніе?... Хай відповідають...

Виступив Каміняк. — Товариші! Крестьяне! Денги есть!... Я прі себе не імею, но ані сховаю на потреби войска... Плених можете відпустіть... Як хочете... Але дозвольте нам з товаришом Комаровим піти до штабу і винести всі наші отчети.

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за листопад 1936 р.

НОВІ ВІДІЛИ:

Новий Відділ: Зорганізовано новий молодіжний відділ, число 222, під назвою "Українська Американська Молодіж", у Честер, Па.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відділ:

1. Жира Михайло.
5. Борух Олександр, Соловський Григорій.
22. Мазик Михайло, Петрів Володимир, Бенюк Петро.
24. Кушнір Антос.
33. Біло Катерина.
34. Крайський Іван, Геряк Іван.
44. Сала Олександр, Давид Зоя.
50. Скута Нікола, Семичик Роді.
51. Ференц Олександр.
53. Козак Анна, Козак Марія, Емілія.
58. Слободзин Михайло.
70. Венгер Дмитро.
71. Бобак Петро.
72. Манюк Михайло, Манюк Наталія, Федан Анна, Здарко Антін, Здарко Марія.
75. Космина Катерина.
78. Дронюк Стефан.
81. Валєга Анна.
83. Дубчак Дмитро, Кушина Марія, Кончак Петро.
84. Дудко Володимир, Чаплинський Михайло, Ванат Іван, Гайда Іван, Сендик Іван.
91. Ліба Василь, Троян Іван.
97. Остаф Магарица.
102. Котичук Лука, Гарлак Франко, Олександр Іван, Колода Теодор, Вишеска Зоя.
106. Рабей Іван.
112. Степанько Анна, Стрільбицька Зоя.
113. Сокат Анна.
121. Яворська Текля.
125. Козолус Тілія.
127. Сулин Марія.
130. Колонішська Стефанія, Колодінський Іван.
136. Хропка Іван, Хропка Роді.
138. Пилипчук Олександр.
139. Вовчук Антін.
141. Кушнір Василь.
142. Дзюго Іван, Ковалік Петро, Довганюк Василь.
145. Гураль Василь.
155. Лопушанський Іван, Чабрак Тома.
158. Деркач Нестор, Трунєс Анна.
164. Боберська Настя, Вожняк Олександр, Мотичак Анна, Макарик Пилип, Пірсон Олександр, Міхалич Анна.
171. Кушнір Юлія, Онуфрій Ольга, Прохор Марія, Осмеловська Настя, Пестек Михайло, Демичук Марія, Остек Євгенія.
182. Андронішин Павло.
183. Гусак Іван.
188. Чмалюк Олександр Кул.
200. Лавик Р. Франка.
203. Вікарій Марія.
205. Рабик Марія.
206. Виспанський Стефан.
213. Гринда Франко.
204. Левішій Михайло, Вовк Марія, Паламар Василь, Андрушин Петро, Горолешка Марія, Пелетюк Анна, Редзевич Катерина, Марків Янік, Марків Олександр.
218. Падучак Іван, Гарисон Параскевія, Лабай Іван.
219. Муровська Розалія.
221. Кобель Іван.
222. Салдо Михайло, Левішій Володимир, Мікер Володимир, Трейсі Петро, Салдо Ольга, Мікер Девід, Велішкі Віра, Береска Марія.
226. Колдзінська Марія, Лиско Анна, Соркек Марія, Рушник Джім, Рушник Іван.
229. Брик Анастасія, Кузман Олександр.
234. Пілат Василь, Фуртас Катерина, Конек Іван.
236. Заборона Катерина.
237. Кашинець Тетяна.
239. Сенів Броніслава, Сивуляк Олександр.
242. Притула Іван, Смеретський Петро.
251. Дзівик Кароліна.
252. Стивка Іван.
255. Кеселека Анна, Ковальчик Станіслав.
260. Роман Марія, Княжик Анна.
262. Кулявек Іван, Кашуба Михайло.
268. Михайло Лев, Андрія Розалія, Ліпка Анна, Михайло Євгенія.
271. Шабатура Берніс.
274. Федина Іван, Пашович Андрій.
277. Шерба Паранка, Шерба Петро, Грогоса Марія.
281. Кебало Стефан, Хандога Олександр.
282. Трач Берт.
292. Гурський Теодор, Пилипчук Григорій, Олександр Григорій, Дубриша Тетяна.
301. Костюк Амброзій.
304. Потоцка Іван.
327. Малик Анна, Малик Нікола.
333. Пені Анаеля, Пені Анна.
334. Соніч Янік, Соніч Марія.
338. Ільницька Марія.
345. Гелеска Марія.
357. Чарномаз Нікола.
359. Якубик Катерина, Зілевич Меланія.
361. Березовський Вілентій Янєтій, Папоровський Семен, Драган Іван, Скоробогач Михайло, Процишин Павло, Дмитрів Володимир Іван, Швайка Анна, Мілен Марія.
364. Сподар Анна, Кравчук Олександр А. Каліницький Василь.
365. Гриничин Франко.
367. Микитинська Анна, Костів Михайло, Башта Анна.
369. Кідош Дмитро.
371. Вовк Василь.
378. Кузан Михайло Н.
380. Батюк Богдан, Батюк Василь.
400. Мотско Зоя.
401. Ленюк Дуна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

Відділ:

20. Бабик Текля, Бабик Теодор.
22. Шпікула Галія.
98. Федот Михайло.
97. Ошпін Василь.
141. Бек Іван.
194. Барків Розалія.
203. Прибіла Михайло.
226. Сангаурський Іван.
227. Салапата Теодор.
230. Діда Роді.
273. Гринішків Онуфрій.
292. Столяр Іван.
316. Антонів Дмитро.
318. Пашала Юстїна.
329. Боднар Роді.
330. Окрепий Михайло.
344. Притула Анна, Притула Ксенія.
349. Вербицька Анна, Вербицький Нікола.
383. Шевчук Анна, Шевчук Ілько, Шевчук Василіна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

208. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

Відділ:

94. Федчишин Іван.
141. Яніма Марія.
206. Затонський Нестор.
224. Бурій Стефан.
268. Михайло Ольга.
301. Підлісна Анна.
361. Семичин Зоя.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

1. Козак Володимир, Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Олшевський Іосиф.
5. Олійник Проць.
9. Хомінек Іван, Прус Адам.
10. Хвалік Фемія, Хвалік Семен, Сірак Теодор, Завидний Милько.
11. Клім Антін.
25. Лилик Стефан, Мишишин Анна, Мишишин Петро.
33. Брічка Параска, Чайковська Катерина.
39. Намісник Анна, Буря Текля, Опар Іван.
44. Лашок Анна.
47. Коник Марія, Хас Параня.
59. Кривинська Ірина, Поцишин Іосиф, Вархоль Данко, Вархоль Марія.
64. Юшчин Олександр.
65. Гавраня Дмитро, Гльків Іосиф, Гринько Іосиф, Молчан Луїс.
77. Мартиняк Ілько, Башик Іван, Шкуринас Антін.
78. Косинський Михайло.
90. Ковалішин Марія.
93. Баюк Юлія.
96. Товаришська Евфрозина, Федина Анна, Котула Василь, Сякий Юлія, Лашик Матвій, Трухман Захар.
97. Губяк Костя.
100. Гальман Марія.
102. Робак Станіслав.
104. Савчак Андрій.
109. Ленгяй Іван, Антолик Юрій.
112. Коберська Ірина.
113. Кукта Андрій.
126. Різні Анастасія.
130. Санк Антін, Сірко Теодор.
132. Ходинський Павло, Сова Юрій.
133. Пласка Анастасія, Андрусько Михайло.
147. Самсон Олександр, Машків Іван.
155. Чухрій Марія.
159. Каміньський Іван.
161. Петришівський Анна, Бахур Іосиф, Кост Стефан, Михальський Франко, Петрашків Марія.
165. Гукало Олександр.
168. Космина Іван.
176. Лобанський.
186. Шквер Іван, Рушин Анна, Мкгарія Анна.
193. Дамоні Марія, Трач Іосиф, Трач Петро, Януш Войшек, Януш Анеля, Кузько Марія, Бучек Андрій.
204. Кучко Стефан.
209. Кеман Стефан.
213. Лисак Іван.
220. Лесинський Михайло.
242. Гіба Андрій, Яніла Метто.
243. Янєвич Володимир, Олешук Іван.
259. Дібуляк Іван.
261. Дмитрів Василь, Дмитрів Катерина.
273. Ярошук Іван.
274. Лопушанський Теодор, Галіницький Василь.
275. Войтович Юлія.
276. Кривинська Розалія, Бобак Олександр.
292. Михайлюк Петро, Гордій Павло, Задойко Василь, Михайлюк Анна, Михайлюк Теодор.
295. Мельник Богдан.
298. Шальвіра Нікола, Шальвіра Анастасія.
300. Войник Андрій, Войник Іван, Войник Михайло.
310. Багій Ксенія, Багій Дмитро.
317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
320. Паєс Іосиф.
324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
335. Ярема Андрій.
338. Мазур Анна.
341. Гузар Василь, Мичківська Ева, Мичківський Стефан, Бендза Михайло.
349. Вожняк Василь, Вожня Юлія.
361. Робак Анна.
365. Нарий Анна, Малик Анна, Малик Стефан, Мусалик Іван, Москалик Іван.
385. Дулей Анна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

208. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

Відділ:

94. Федчишин Іван.
141. Яніма Марія.
206. Затонський Нестор.
224. Бурій Стефан.
268. Михайло Ольга.
301. Підлісна Анна.
361. Семичин Зоя.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

1. Козак Володимир, Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Олшевський Іосиф.
5. Олійник Проць.
9. Хомінек Іван, Прус Адам.
10. Хвалік Фемія, Хвалік Семен, Сірак Теодор, Завидний Милько.
11. Клім Антін.
25. Лилик Стефан, Мишишин Анна, Мишишин Петро.
33. Брічка Параска, Чайковська Катерина.
39. Намісник Анна, Буря Текля, Опар Іван.
44. Лашок Анна.
47. Коник Марія, Хас Параня.
59. Кривинська Ірина, Поцишин Іосиф, Вархоль Данко, Вархоль Марія.
64. Юшчин Олександр.
65. Гавраня Дмитро, Гльків Іосиф, Гринько Іосиф, Молчан Луїс.
77. Мартиняк Ілько, Башик Іван, Шкуринас Антін.
78. Косинський Михайло.
90. Ковалішин Марія.
93. Баюк Юлія.
96. Товаришська Евфрозина, Федина Анна, Котула Василь, Сякий Юлія, Лашик Матвій, Трухман Захар.
97. Губяк Костя.
100. Гальман Марія.
102. Робак Станіслав.
104. Савчак Андрій.
109. Ленгяй Іван, Антолик Юрій.
112. Коберська Ірина.
113. Кукта Андрій.
126. Різні Анастасія.
130. Санк Антін, Сірко Теодор.
132. Ходинський Павло, Сова Юрій.
133. Пласка Анастасія, Андрусько Михайло.
147. Самсон Олександр, Машків Іван.
155. Чухрій Марія.
159. Каміньський Іван.
161. Петришівський Анна, Бахур Іосиф, Кост Стефан, Михальський Франко, Петрашків Марія.
165. Гукало Олександр.
168. Космина Іван.
176. Лобанський.
186. Шквер Іван, Рушин Анна, Мкгарія Анна.
193. Дамоні Марія, Трач Іосиф, Трач Петро, Януш Войшек, Януш Анеля, Кузько Марія, Бучек Андрій.
204. Кучко Стефан.
209. Кеман Стефан.
213. Лисак Іван.
220. Лесинський Михайло.
242. Гіба Андрій, Яніла Метто.
243. Янєвич Володимир, Олешук Іван.
259. Дібуляк Іван.
261. Дмитрів Василь, Дмитрів Катерина.
273. Ярошук Іван.
274. Лопушанський Теодор, Галіницький Василь.
275. Войтович Юлія.
276. Кривинська Розалія, Бобак Олександр.
292. Михайлюк Петро, Гордій Павло, Задойко Василь, Михайлюк Анна, Михайлюк Теодор.
295. Мельник Богдан.
298. Шальвіра Нікола, Шальвіра Анастасія.
300. Войник Андрій, Войник Іван, Войник Михайло.
310. Багій Ксенія, Багій Дмитро.
317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
320. Паєс Іосиф.
324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
335. Ярема Андрій.
338. Мазур Анна.
341. Гузар Василь, Мичківська Ева, Мичківський Стефан, Бендза Михайло.
349. Вожняк Василь, Вожня Юлія.
361. Робак Анна.
365. Нарий Анна, Малик Анна, Малик Стефан, Мусалик Іван, Москалик Іван.
385. Дулей Анна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

208. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

Відділ:

94. Федчишин Іван.
141. Яніма Марія.
206. Затонський Нестор.
224. Бурій Стефан.
268. Михайло Ольга.
301. Підлісна Анна.
361. Семичин Зоя.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

1. Козак Володимир, Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Олшевський Іосиф.
5. Олійник Проць.
9. Хомінек Іван, Прус Адам.
10. Хвалік Фемія, Хвалік Семен, Сірак Теодор, Завидний Милько.
11. Клім Антін.
25. Лилик Стефан, Мишишин Анна, Мишишин Петро.
33. Брічка Параска, Чайковська Катерина.
39. Намісник Анна, Буря Текля, Опар Іван.
44. Лашок Анна.
47. Коник Марія, Хас Параня.
59. Кривинська Ірина, Поцишин Іосиф, Вархоль Данко, Вархоль Марія.
64. Юшчин Олександр.
65. Гавраня Дмитро, Гльків Іосиф, Гринько Іосиф, Молчан Луїс.
77. Мартиняк Ілько, Башик Іван, Шкуринас Антін.
78. Косинський Михайло.
90. Ковалішин Марія.
93. Баюк Юлія.
96. Товаришська Евфрозина, Федина Анна, Котула Василь, Сякий Юлія, Лашик Матвій, Трухман Захар.
97. Губяк Костя.
100. Гальман Марія.
102. Робак Станіслав.
104. Савчак Андрій.
109. Ленгяй Іван, Антолик Юрій.
112. Коберська Ірина.
113. Кукта Андрій.
126. Різні Анастасія.
130. Санк Антін, Сірко Теодор.
132. Ходинський Павло, Сова Юрій.
133. Пласка Анастасія, Андрусько Михайло.
147. Самсон Олександр, Машків Іван.
155. Чухрій Марія.
159. Каміньський Іван.
161. Петришівський Анна, Бахур Іосиф, Кост Стефан, Михальський Франко, Петрашків Марія.
165. Гукало Олександр.
168. Космина Іван.
176. Лобанський.
186. Шквер Іван, Рушин Анна, Мкгарія Анна.
193. Дамоні Марія, Трач Іосиф, Трач Петро, Януш Войшек, Януш Анеля, Кузько Марія, Бучек Андрій.
204. Кучко Стефан.
209. Кеман Стефан.
213. Лисак Іван.
220. Лесинський Михайло.
242. Гіба Андрій, Яніла Метто.
243. Янєвич Володимир, Олешук Іван.
259. Дібуляк Іван.
261. Дмитрів Василь, Дмитрів Катерина.
273. Ярошук Іван.
274. Лопушанський Теодор, Галіницький Василь.
275. Войтович Юлія.
276. Кривинська Розалія, Бобак Олександр.
292. Михайлюк Петро, Гордій Павло, Задойко Василь, Михайлюк Анна, Михайлюк Теодор.
295. Мельник Богдан.
298. Шальвіра Нікола, Шальвіра Анастасія.
300. Войник Андрій, Войник Іван, Войник Михайло.
310. Багій Ксенія, Багій Дмитро.
317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
320. Паєс Іосиф.
324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
335. Ярема Андрій.
338. Мазур Анна.
341. Гузар Василь, Мичківська Ева, Мичківський Стефан, Бендза Михайло.
349. Вожняк Василь, Вожня Юлія.
361. Робак Анна.
365. Нарий Анна, Малик Анна, Малик Стефан, Мусалик Іван, Москалик Іван.
385. Дулей Анна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

208. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

Відділ:

94. Федчишин Іван.
141. Яніма Марія.
206. Затонський Нестор.
224. Бурій Стефан.
268. Михайло Ольга.
301. Підлісна Анна.
361. Семичин Зоя.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

1. Козак Володимир, Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Олшевський Іосиф.
5. Олійник Проць.
9. Хомінек Іван, Прус Адам.
10. Хвалік Фемія, Хвалік Семен, Сірак Теодор, Завидний Милько.
11. Клім Антін.
25. Лилик Стефан, Мишишин Анна, Мишишин Петро.
33. Брічка Параска, Чайковська Катерина.
39. Намісник Анна, Буря Текля, Опар Іван.
44. Лашок Анна.
47. Коник Марія, Хас Параня.
59. Кривинська Ірина, Поцишин Іосиф, Вархоль Данко, Вархоль Марія.
64. Юшчин Олександр.
65. Гавраня Дмитро, Гльків Іосиф, Гринько Іосиф, Молчан Луїс.
77. Мартиняк Ілько, Башик Іван, Шкуринас Антін.
78. Косинський Михайло.
90. Ковалішин Марія.
93. Баюк Юлія.
96. Товаришська Евфрозина, Федина Анна, Котула Василь, Сякий Юлія, Лашик Матвій, Трухман Захар.
97. Губяк Костя.
100. Гальман Марія.
102. Робак Станіслав.
104. Савчак Андрій.
109. Ленгяй Іван, Антолик Юрій.
112. Коберська Ірина.
113. Кукта Андрій.
126. Різні Анастасія.
130. Санк Антін, Сірко Теодор.
132. Ходинський Павло, Сова Юрій.
133. Пласка Анастасія, Андрусько Михайло.
147. Самсон Олександр, Машків Іван.
155. Чухрій Марія.
159. Каміньський Іван.
161. Петришівський Анна, Бахур Іосиф, Кост Стефан, Михальський Франко, Петрашків Марія.
165. Гукало Олександр.
168. Космина Іван.
176. Лобанський.
186. Шквер Іван, Рушин Анна, Мкгарія Анна.
193. Дамоні Марія, Трач Іосиф, Трач Петро, Януш Войшек, Януш Анеля, Кузько Марія, Бучек Андрій.
204. Кучко Стефан.
209. Кеман Стефан.
213. Лисак Іван.
220. Лесинський Михайло.
242. Гіба Андрій, Яніла Метто.
243. Янєвич Володимир, Олешук Іван.
259. Дібуляк Іван.
261. Дмитрів Василь, Дмитрів Катерина.
273. Ярошук Іван.
274. Лопушанський Теодор, Галіницький Василь.
275. Войтович Юлія.
276. Кривинська Розалія, Бобак Олександр.
292. Михайлюк Петро, Гордій Павло, Задойко Василь, Михайлюк Анна, Михайлюк Теодор.
295. Мельник Богдан.
298. Шальвіра Нікола, Шальвіра Анастасія.
300. Войник Андрій, Войник Іван, Войник Михайло.
310. Багій Ксенія, Багій Дмитро.
317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
320. Паєс Іосиф.
324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
335. Ярема Андрій.
338. Мазур Анна.
341. Гузар Василь, Мичківська Ева, Мичківський Стефан, Бендза Михайло.
349. Вожняк Василь, Вожня Юлія.
361. Робак Анна.
365. Нарий Анна, Малик Анна, Малик Стефан, Мусалик Іван, Москалик Іван.
385. Дулей Анна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

208. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

Відділ:

94. Федчишин Іван.
141. Яніма Марія.
206. Затонський Нестор.
224. Бурій Стефан.
268. Михайло Ольга.
301. Підлісна Анна.
361. Семичин Зоя.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

1. Козак Володимир, Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Олшевський Іосиф.
5. Олійник Проць.
9. Хомінек Іван, Прус Адам.
10. Хвалік Фемія, Хвалік Семен, Сірак Теодор, Завидний Милько.
11. Клім Антін.
25. Лилик Стефан, Мишишин Анна, Мишишин Петро.
33. Брічка Параска, Чайковська Катерина.
39. Намісник Анна, Буря Текля, Опар Іван.
44. Лашок Анна.
47. Коник Марія, Хас Параня.
59. Кривинська Ірина, Поцишин Іосиф, Вархоль Данко, Вархоль Марія.
64. Юшчин Олександр.
65. Гавраня Дмитро, Гльків Іосиф, Гринько Іосиф, Молчан Луїс.
77. Мартиняк Ілько, Башик Іван, Шкуринас Антін.
78. Косинський Михайло.
90. Ковалішин Марія.
93. Баюк Юлія.
96. Товаришська Евфрозина, Федина Анна, Котула Василь, Сякий Юлія, Лашик Матвій, Трухман Захар.
97. Губяк Костя.
100. Гальман Марія.
102. Робак Станіслав.
104. Савчак Андрій.
109. Ленгяй Іван, Антолик Юрій.
112. Коберська Ірина.
113. Кукта Андрій.
126. Різні Анастасія.
130. Санк Антін, Сірко Теодор.
132. Ходинський Павло, Сова Юрій.
133. Пласка Анастасія, Андрусько Михайло.
147. Самсон Олександр, Машків Іван.
155. Чухрій Марія.
159. Каміньський Іван.
161. Петришівський Анна, Бахур Іосиф, Кост Стефан, Михальський Франко, Петрашків Марія.
165. Гукало Олександр.
168. Космина Іван.
176. Лобанський.
186. Шквер Іван, Рушин Анна, Мкгарія Анна.
193. Дамоні Марія, Трач Іосиф, Трач Петро, Януш Войшек, Януш Анеля, Кузько Марія, Бучек Андрій.
204. Кучко Стефан.
209. Кеман Стефан.
213. Лисак Іван.
220. Лесинський Михайло.
242. Гіба Андрій, Яніла Метто.
243. Янєвич Володимир, Олешук Іван.
259. Дібуляк Іван.
261. Дмитрів Василь, Дмитрів Катерина.
273. Ярошук Іван.
274. Лопушанський Теодор, Галіницький Василь.
275. Войтович Юлія.
276. Кривинська Розалія, Бобак Олександр.
292. Михайлюк Петро, Гордій Павло, Задойко Василь, Михайлюк Анна, Михайлюк Теодор.
295. Мельник Богдан.
298. Шальвіра Нікола, Шальвіра Анастасія.
300. Войник Андрій, Войник Іван, Войник Михайло.
310. Багій Ксенія, Багій Дмитро.
317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
320. Паєс Іосиф.
324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
335. Ярема Андрій.
338. Мазур Анна.
341. Гузар Василь, Мичківська Ева, Мичківський Стефан, Бендза Михайло.
349. Вожняк Василь, Вожня Юлія.
361. Робак Анна.
365. Нарий Анна, Малик Анна, Малик Стефан, Мусалик Іван, Москалик Іван.
385. Дулей Анна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:

208. 2 члени.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛАС:

Відділ:

94. Федчишин Іван.
141. Яніма Марія.
206. Затонський Нестор.
224. Бурій Стефан.
268. Михайло Ольга.
301. Підлісна Анна.
361. Семичин Зоя.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відділ:

1. Козак Володимир, Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Олшевський Іосиф.
5. Олійник Проць.
9. Хомінек Іван, Прус Адам.
10. Хвалік Фемія, Хвалік Семен, Сірак Теодор, Завидний Милько.
11. Клім Антін.
25. Лилик Стефан, Мишишин Анна, Мишишин Петро.
33. Брічка Параска, Чайковська Катерина.
39. Намісник Анна, Буря Текля, Опар Іван.
44. Лашок Анна.
47. Коник Марія, Хас Параня.
59. Кривинська Ірина, Поцишин Іосиф, Вархоль Данко, Вархоль Марія.
64. Юшчин Олександр.
65. Гавраня Дмитро, Гльків Іосиф, Гринько Іосиф, Молчан Луїс.
77. Мартиняк Ілько, Башик Іван, Шкуринас Антін.
78. Косинський Михайло.
90. Ковалішин Марія.
93. Баюк Юлія.
96. Товаришська Евфрозина, Федина Анна, Котула Василь, Сякий Юлія, Лашик Матвій, Трухман Захар.
97. Губяк Костя.
100. Гальман Марія.
102. Робак Станіслав.
104. Савчак Андрій.
109. Ленгяй Іван, Антолик Юрій.
112. Коберська Ірина.
113. Кукта Андрій.
126. Різні Анастасія.
130. Санк Антін, Сірко Теодор.
132. Ходинський Павло, Сова Юрій.
133. Пласка Анастасія, Андрусько Михайло.
147. Самсон Олександр, Машків Іван.
155. Чухрій Марія.
159. Каміньський Іван.
161. Петришівський Анна, Бахур Іосиф, Кост Стефан, Михальський Франко, Петрашків Марія.
165. Гукало Олександр.
168. Космина Іван.
176. Лобанський.
186. Шквер Іван, Рушин Анна, Мкгарія Анна.
193. Дамоні Марія, Трач Іосиф, Трач Петро, Януш Войшек, Януш Анеля, Кузько Марія, Бучек Андрій.
204. Кучко Стефан.
209. Кеман Стефан.
213. Лисак Іван.
220. Лесинський Михайло.
242. Гіба Андрій, Яніла Метто.
243. Янєвич Володимир, Олешук Іван.
259. Дібуляк Іван.
261. Дмитрів Василь, Дмитрів Катерина.
273. Ярошук Іван.
274. Лопушанський Теодор, Галіницький Василь.
275. Войтович Юлія.
276. Кривинська Розалія, Бобак Олександр.
292. Михайлюк Петро, Гордій Павло, Задойко Василь, Михайлюк Анна, Михайлюк Теодор.
295. Мельник Богдан.
298. Шальвіра Нікола, Шальвіра Анастасія.
300. Войник Андрій, Войник Іван, Войник Михайло.
310. Багій Ксенія, Багій Дмитро.
317. Крістов Юрій, Крістов Наталія.
320. Паєс Іосиф.
324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
335. Ярема Андрій.
338. Мазур Анна.
341. Гузар Василь, Мичківська Ева, Мичківський Стефан, Бендза Михайло.
349. Вож

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

**ЗАЙМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ
В БРОУК, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel. Orchard 4-2568**

**BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BROOKLYN, N.Y.
Tel. Ludlow 4-2568.**